

[Grünbaum.]

de forslag, der har været fremme om værdisikret rente, ikke har fundet accept hos de store grupper, som i og for sig skulle bruge det; de har afvist det, de vil hellere have den almindelige rente på 9 og 10 pct., for det har i virkeligheden været billigere for dem også set på lang sigt. Vi vil også gerne drøfte dette forslag, men der er disse problemer.

Jeg vil bare fastslå, at vi ikke kan løse boligproblemerne over den almindelige kapitalmarkedsmekanisme og over den almindelige rentemekanisme, og her vil jeg gerne pege på noget, som jeg synes der kan ligge et fremskridt i. Det er beklageligt, at vi igen må gå til Sverige for at se det, men svenskerne har jo i mange år netop ud fra samfundsmæssige synspunkter haft en boligfinansieringsordning, hvor man siger: dette her er en samfundsopgave, pengene skal skaffes. Det siger vi også. Vi siger ikke, at de kan trækkes ud af luften. Svenskerne finansierer jo deres boligbyggeri til en forholdsvis lav rente, 6-7 pct., og har gjort det i mange år. De siger: den rente, vi skal finansiere til, er en langtidsrente, det er den rente, der måske har været gældende i de sidste 10 år, og boligbyggeriet skal ikke være underkastet disse vældige svingninger. Og hvorfor skal det egentlig det? Det er jo, fordi man simpelt hen hænger fast i nogle forældede kapitalistiske fordomme. Ordet kapitalistisk er her ikke brugt i og for sig i en odios betydning, men som udtryk for et system. Man hænger simpelt hen fast i alle disse fordomme.

Vi lever jo i et samfund, hvor vi er i stand til gennem en offentlig finansiering at klare disse problemer udmærket og kan holde en lav rente og en stabil rente og ikke behøver at være afhængige af disse svingninger, vi har, med kurstab osv. osv. Det er noget af det, vi gerne ønsker at man tager fat på i disse drøftelser og finder frem til et system, der kan give os et virkelig solidt, langtidsbestemt finansieringsgrundlag for løsning af det store problem, som byggeriets problem er. Det er det, vi mener med at finde frem til en normalisering af boligmarkedet. Vi har ikke tænkt os, at det hele skulle føres op til kostprisen i de nye boliger, men vi har forestillet os, at vi ved en aktiv indsats kan tvinge et nyt boligbyggeri

igennem på et væsentlig lavere prisniveau og derigennem få det, man har kaldt for en normalisering.

Helge Nielsen: Til hr. Knud Østergaard vil jeg gerne sige, at jeg er nu ikke så sikker på, at de betragtninger, hr. Knud Østergaard fremkom med vedrørende de fremsatte lovforslag, at de ville bringe kapital frem, som ellers ville gå til forbrug, var rigtige. Jeg tror, hr. Knud Østergaard her fortsatte lidt i sin julestemning og sine juleeventyr. Jeg tror snarere, realiteten vil være, at forbruget bliver nedsat hos lejerne, og at det vil skabe nye og store forbrugsudvidelser hos ejerne. Jeg tror ikke, det vil gå på den måde, som hr. Knud Østergaard måske ønskede det.

Så var hr. Knud Østergaard stadig væk lyrisk og snakkede om den udstrakte hånd. Vi vil da gerne vide, hvad der skjuler sig i hånden, inden vi tager imod den. Hr. Knud Østergaard talte også om, at vi skulle melde os under fanerne. Der vil jeg spørge, om ikke fanerne er lidt for grønne. Jeg vil i hvert fald gerne se farven på fanen, før jeg melder mig under den.

I øvrigt synes jeg, hr. Knud Østergaard gik vældigt på kattepoter i forhold til tidligere indlæg i debatten om disse spørgsmål. Jeg kan ikke her citere, hvad hr. Knud Østergaard har sagt om de forslag, socialdemokratiet har stillet tidligere, men jeg hørte ikke noget om det i dag. Jeg ved ikke, om jeg skal betragte det sådan, at den, der tier, samtykker, og at der er sket en ændring. Det ville naturligvis glæde mit parti meget.

Hr. Ib Thyregod mente, at vi fortsat ville have bolignød og boligmangel efter 1974; hvis vi ikke reviderede boligforliget. Jeg vil gerne spørge, om det er hr. Ib Thyregods opfattelse, at de forslag, der ligger i dag, vil give en større boligproduktion, og om de øvrige forslag, som vi ikke kender, vil medvirke til, at vi kan få en boligproduktion, der er større end den nuværende. For det er efter min opfattelse den eneste måde, vi kan løse bolignøden og bolig mangelen på, hvis ikke hr. Ib Thyregod mener — og det vil jeg nødig tro — at vi skal ordne boligsituationen på en sådan måde, at lejen bliver så høj og så dyr, at vi dermed afskaffer bolig mangelen, fordi folk ikke har råd til at